

8983

P

155th Allen

H. K. L. No. 6.

b. 2 1/4

3286 ~~Pravos~~

G Ł O S

*JW. ALEXANDRA NARBUTTA Regenta Woy-
skowego, Posła Powiatu Lidzkiego, na dniu 17.
Mśca Julij Miany.*

Pierwszą posługę odbywającemu, nader okropna rzecz wolnie wychowanemu Obywatelowi być w takiej sytuacji, gdzie przymoc obca ze władzą uciska, gdzie Wolność, Swobody Ojczyzny naszych zgwałcone, gdzie osoba w niebezpieczeństwie, majątek w sekwestrze, sentyment Posła w niewoli, gdzie samo nawet Powietrze, którym oddychamy, zamknięte. — Już piąty tydzień mija, jak pałować się musi Cnota, poczciwość, Charakter Reprezentanta z pałmem gwałtów, coraz więcej pomnażanych, coraz innego rodzaju. — Znam i doświadczam, iż nam nieszczęśliwym Reprezentantom za jakieś przestępstwa wypadło stać na tym szczepie pełnym przeciwności Ojczyźnie naszej. — Wszystkie jakie być tylko mogą sposoby udręczenia nas, i Kraju są już przygotowane. — Przekonałem się ostatecznie, iż gwałt osoby nasze zniszczyć potrafi, i swoje zrobi. — Od pierwszego momentu znałem, iż uważani nie jesteśmy za Narod Wolny, za Reprezentantów Narodowych, że nie tylko radzić Ojczyźnie dobrze, lecz myśleć nie wolno. — Gorliwość nasza dała poznać Braciom, że chęć sławy, dobrego uczynienia Krajowi, nami powodowała. — Bóg każdego Świadkiem. — Powszecchność niech sądzi, w jakim czasie Narod powołał do posług. — Ratować kazano w ten czas, gdy Kraju nie mamy, starać się zalecono o odzyskanie, gdy z nami traktować niechęć, gdy żadnych od nas nie przyjmują sposobów. — Stawałem za traktowaniem, bo znałem, że w niemocy Polakowi prosić o zwrot własności przystoi. — Dziś w gwałcie nie widzę potrzeby. — Godni Kółdzy! którym Cnota, poczciwość towarzyszy. — Szadłem za Waszym zdaniem, a Najwyższa Istność niech mnie wygładzi z plebienia Ludzkiego Narodu, jeśli sentyment mój uręczyłem komu, przeciw tej ziemi, na łonie której życie odebrałem. — Dzięki Bogu Najwyższemu, że między nami, którzy pod ciężarem obcej broni ucisku ięczymy, a Sejmem 1775. Roku Świat Polski wielką widzi różnicę. — My zacięci chęcią ratunku Ojczyzny, chwytamy się do wszelkich sposobów, i te nam z Rąk wyrwywają. Tam ledwo liczone osoby, wolne od gwałtu przemocy za Narodem odzywali się; wszyscy partykularnemi zaprzętami widokami, jedni Tytułów, Mitr, Orderów z majątkiem; zamian Starostw na Dziedzictwo, starali się, drudzy myśleli, jak, i na co Emphiteuzym wyprawić tak zrzęcznie, aby się i Wnukom dostało. Słowem zapal i całą umiejętność na tym zakładali, aby sobie i tym, co hojnie zapłacą, dobrze uczynić. U nas całość Kraju pierwszym obiektem, tam Ojczyzna celem ucisku, zubożenia zostawała. — Niech najsroższy nieprzyjaciel sądzi, jeśli chcąc mozem dobrze uczynić. — Prawemu Obywatelowi dość spokojności w nieszczęściu, że stawał, bronił ile mógł, z własności Rzpltej zysku partykularnego nie pragnąc. — Tak rozumiem i takiego jestem

zdania, ktokolwiek z nas myśli, iż wolni, grzeszy przeciw widoczności.— Ten Święty i chlubny wyraz Polakowi wolności przypomniany, sercu czulemu najfrońszą męczarnię zadaie, mając Przywilej, onego nie doświadczać.— Prześtańmy już myśleć w dzisiejszy moment, zapomnimy, zostawawmy szczęśliwszym od nas.— Nie znam Polaków za Narod, nie mogę siebie wyobrażać za Reprezentanta, bo mi nie jest wolno czynić, myśleć, mówić jak mi się podoba, ale jak każą.— Piąty tydzień N. S. jak w niewoli, Połowie w areście, drugich majątki w sekwestrze, wyjazd, wyjście za Miasto niewolne bez biletu, Miasto otoczone, po najmniejszych przeysciach straż. Reprezentant za wymówioną prawdę kryć się po kontach przytulony, stancya nie jest dla niego miejscem pewnym spoczynku, cóż wyraża, jeśli nie gwałt? jeśli nie najistotniejszą niewolę? Zdrętwiałem słuchając na dniu wczorajszym Noty JW. Ambassadora Rosyjskiego.— Nie mówi jak do Narodu, lecz rozkazuje dziś wszystko ukończyć, Projekt Traktatu przez siebie podany, zaleca podpisać.— i toż to ma być wolność? i myż to mamy siebie Narodem nazywać? Powiada, że Dobra Królewskie sekwestrować, Skarb Kraju konfiskować, Mieszkańców oplakanej Ziemi z ostatniego kawałka chleba obnażać rozkazuje, niszczyć dorezty dopuści, nieposłuszeństwo rozumieć będzie za wypowiedzenie Woyny swojemu Dworowi? nie jestże to gwałtem ostatecznym bytność naszą niszczącym, za nas Kray męczyć? Jest to przynajmniej cień wolności, cień Narodu.— Daje Traktat, jaki przemoc dyktowała, każe go akceptować pod bronią; gdzież wolność traktowania, gdy ieden JW. Ambassador mówi, tak być musi, tak chcę, i tak będzie, nikogo nie słucha, nie nie przyjmuje. Cóż jest, jeśli nie przemoc nieograniczona? nie gwałt? Gdzie choć kawałek wolny Ziemi od Zolnierza Ruskiego, któryż Właściciel pewny własności, ba życia? Skutek dowodzi, że jesteśmy Narodem podbitym, bo z nami nie mówią, lecz rozkazują. Mówiłem, że Konf. Targowickiemu niewolno pozwolić na podpisanie rozbioru, i dopiero tego zostawam zdania.— Nie umiem już siebie nazwać, gwałt przekonywa, żem więzień, żem pod uciskiem.— pierwizemu sercem sprzyjam, i tę prawdę, że nie chcę oddać Kraju, i niemam mocy do cudzey własności, do grobu poniosę—drugiemu jako niewolnik uciśniony, bez siły, na cóż zgiety nie zezwoli.— i czegoż przemoc nie dokaże? Wierny moiej Oyczyźnie powiedziałem czym jestem.— Jak zaś myśli, i jak powinienem, zastawuję przy Was.— Przykładem cnoty iść pragnę, lecz znam, powtarzam, iż gwałt, moc wymoże co zechce, i że oparć się nie w naszej sile.— Notę wczorayszą jako i inne dowodzące gwałty, z miejsca smutku niewoli, dla śladu przynajmniej Wnukom naszym, zkadby mieć mogli wiadomość, w jakim czasie zostaiem w Xiegi tytuł Praw noszącą, mieć chcę umieszczonym.— Królu widzisz, znasz, czuiesz.— Zowiem Cię Oycem, ratuj Synów, mów nam prawdę szczerą—nie wystawuy na pociski osobistości naszej.— Jeśli znasz być dobrem Narodu, bierz się do niego, bądź przykładem Ludowi wiernemu.— My Połowie Szlachta, których nayłatwiej z osobna zgnać, mieymy pamięć, że nieporatuiem Narodu bez Króla, bez Senatu, a zginać pewnie możemy.— Jedność jest szczęśliwością Narodów.

Biblioteka Jagiellońska

std:0022287

